
Публикуван на: 07-04-2004

Източник: [РФИ-България](#)

Европа се разширява и присъединяването на новите десет страни членки предизвиква все пак известни резерви. Проучванията обаче показват, че няма да има масова миграция на работната ръка от Източна Европа. Движението от изток на запад се очаква да бъде в рамките на 220 хиляди души годишно или 3 милиона за период от петнайсет години, което представлява едва 1 % от населението на 15-те от ЕС.

Дори и Обединеното кралство, което бе най-големия привърженик за Европа на 25-те, направи крачка назад също, както и Ирландия по отношение на приема на работна ръка от Източна Европа. В крайна сметка вратите на Обединеното кралство съвсем няма да останат широко отворени. За "добре дошли" търсещите работа от новоприсъединените страни ще бъдат лишени от социални помощи за период от две години. В действителност, до месец февруари тази година Лондон и Дъблин бяха единствените столици от ЕС, които не бяха въвели никакви ограничения за имигрантите от десетте присъединяващи се през май страни. Никой не бе обобщил тази философия по-добре от британския вътрешен министър Дейвид Блънкет по време на дебат в Камарата на общините:

"Приветстваме, както сме го правили през вековете, хората, които идват в нашата страна, за да работят, да допринасят и да бъдат част от нашето общество. Отхвърляме обаче, откъдето и да идват, тези които злоупотребяват с нашето гостоприемство".

Отрицателното отношение на част от британските медии и консервативната опозиция принуди правителството да втвърди тона, а премиерът Тони Блеър бе категоричен:

"Ако те не могат да се издържат, ще бъдат изгонени от страната. Затова ще бъдем ясни: ако идвате, ще можете да работите, но няма да имате право да ползвате помощи".

На територията на Австрия и Германия се намират 80 процента от работниците, идващи от "новата Европа". Тези две страни първи поискаха въвеждането на преходен период, който може да стигне до 7 години. Във Виена обясняват, че тази предпазливост не се дължи на ксенофобски настроения, а на факта, че тази малка страна има общи граници с 4 от новоприсъединяващите се към ЕС страни и се намира само на няколко часа път от Полша. В момента около 45 хиляди граждани от страните-кандидатки, сред които десет хиляди поляци, 4 хиляди унгарци, 5 хиляди словенци и повече от единайсет хиляди чехи и словаци работят легално в Австрия. Огромното мнозинство от 343-те хиляди работещи имигранти в страната или десет процента от работната ръка са граждани от Турция и бивша Югославия. За да ограничи притока на желаещи да работят в Австрия, парламентът въведе задължително разрешително за работа за всички нови граждани на ЕС. За един

от основните аргументи се посочва безработицата, която достига 7 процента – високо ниво за страна като Австрия. Ако бъдат законно наети на работа обаче, гражданите от новите страни-членки в ЕС ще имат същите социални права, каквито и австрийците.

Безспорно е, че Германия е най-големият търговски партньор на присъединяващите се страни към ЕС и държи 25 процента от пазара. Франция се нарежда много назад с 5 процента, след Италия. За да се промени това състояние на нещата френските власти полагат големи усилия и убеждават малките и средни предприятия да инвестират в страните от Източна Европа. Маржори Жоан се занимава с разширяването на ЕС в дирекцията за външните икономически отношения:

“В ЕС ще влязат 75 милиона души, но те представляват едва 4 процента от БВП на досегашния ЕС. Все пак става дума за огромен пазарен потенциал с потребителска треска, която може да се сравни с положението във Франция през 60-те. Предприятията често се интересуват от тези пазари”.

За информирането на предприятията, желаещи да работят със страните от Източна Европа, френските власти са създали мрежата от “евро-инфо-центрове”. От полза за френските инвеститори са и форумите, организирани от Търговската камара в Париж. Всички тези инициативи имат за цел да запознаят френските предприемачи с условията и особеностите на работа в новоприсъединяващите се страни.